

¹وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، ²قَدَّسْ لِي كُلَّ بِكْرٍ، كُلِّ فَاتِحِ رَجِمٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، مِنَ النَّاسِ وَمِنْ الْبَهَائِمِ. إِنَّهُ لِي. ³وَقَالَ مُوسَى لِلشَّعْبِ، اذْكُرُوا هَذَا الْيَوْمَ الَّذِي فِيهِ خَرَجْتُمْ مِنْ مِصْرَ مِنْ بَيْتِ الْعُبُودِيَّةِ، فَإِنَّهُ يَبْدُ قُوَّةٍ أُخْرِجَكُمْ الرَّبُّ مِنْ هُنَا. وَلَا يُؤْكَلُ حَمِيرٌ. ⁴الْيَوْمَ أَنْتُمْ خَارِجُونَ فِي شَهْرِ أَبِيبَ. ⁵وَيَكُونُ مَتَى أَدْخَلَكَ الرَّبُّ أَرْضَ الْكَنْعَانِيِّينَ وَالْحِثِّيِّينَ وَالْأَمُورِيِّينَ وَالْحَوِثِيِّينَ وَالْيَبُوسِيِّينَ الَّتِي خَلَفَ لَابَانُكَ أَنْ يُعْطِيكَ، أَرْضاً تَفِيضُ لَبَناً وَعَسَلًا، أَتُكَلِّ تَصْنَعُ هَذِهِ الْخِدْمَةَ فِي هَذَا الشَّهْرِ. ⁶سَبْعَةَ أَيَّامٍ تَأْكُلُ فَطِيْرًا وَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ عِيدٌ لِلرَّبِّ. ⁷فَطِيْرٌ يُؤْكَلُ السَّبْعَةَ أَيَّامَ، وَلَا يُرَى عِنْدَكَ مُحْتَمِرٌ، وَلَا يُرَى عِنْدَكَ حَمِيرٌ فِي جَمِيعِ ثُحُومِكَ. ⁸وَتُخْبِرُ ابْنَكَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ قَائِلًا، مِنْ أَجْلِ مَا صَنَعَ إِلَهِي الرَّبُّ حِينَ أُخْرِجَنِي مِنْ مِصْرَ. ⁹وَيَكُونُ لَكَ عَلَامَةٌ عَلَى يَدِكَ، وَتَذَكَّاراً بَيْنَ عَيْنَيْكَ، لِتَكُونَ شَرِيعَةُ الرَّبِّ فِي قِمِكَ. لِأَنَّهُ يَبْدُ قُوَّةٍ أُخْرِجَكَ الرَّبُّ مِنْ مِصْرَ. ¹⁰فَتَحْفَظُ هَذِهِ الْفَرِيضَةَ فِي وَقْتِهَا مِنْ سِتِّهِ إِلَى سِتِّهِ. ¹¹وَيَكُونُ مَتَى أَدْخَلَكَ الرَّبُّ أَرْضَ الْكَنْعَانِيِّينَ كَمَا خَلَفَ لَكَ وَلَابَانُكَ وَأَعْطَاكَ إِيَّاهَا، ¹²أَنْتَ تُقَدِّمُ لِلرَّبِّ كُلَّ فَاتِحِ رَجِمٍ، وَكُلَّ بِكْرٍ مِنْ نِتَاجِ الْبَهَائِمِ الَّتِي تَكُونُ لَكَ. الذَّكُورَ لِلرَّبِّ. ¹³وَلَكِنَّ كُلَّ بِكْرٍ حِمَارٍ تُقَدِّمُهُ بِشَاةٍ. وَإِنْ لَمْ تُقَدِّمِهِ فَتُكْسِرُ عُنُقَهُ. وَكُلَّ بِكْرٍ إِنْسَانٍ مِنْ أَوْلَادِكَ تُقَدِّمُهُ. ¹⁴وَيَكُونُ مَتَى سَأَلَكَ ابْنُكَ عَدًا، مَا هَذَا. تَقُولُ لَهُ، يَبْدُ قُوَّةٍ أُخْرِجَنَا الرَّبُّ مِنْ مِصْرَ مِنْ بَيْتِ الْعُبُودِيَّةِ. ¹⁵وَكَانَ لَمَّا تَقَسَّى فِرْعَوْنُ عَنْ إِطْلَاقِنَا أَنَّ الرَّبَّ قَتَلَ كُلَّ بِكْرٍ فِي أَرْضِ مِصْرَ، مِنْ بِكْرِ النَّاسِ إِلَى بِكْرِ الْبَهَائِمِ. لِذَلِكَ أَنَا أَذْبَحُ لِلرَّبِّ الذَّكُورَ مِنْ كُلِّ فَاتِحِ رَجِمٍ، وَأُقَدِّمُ كُلَّ بِكْرٍ مِنْ أَوْلَادِي. ¹⁶فَيَكُونُ عَلَامَةً عَلَى يَدِكَ وَعِصَابَةً بَيْنَ عَيْنَيْكَ. لِأَنَّهُ يَبْدُ قُوَّةٍ أُخْرِجَنَا الرَّبُّ مِنْ مِصْرَ. ¹⁷وَكَانَ لَمَّا أَطْلَقَ فِرْعَوْنُ الشَّعْبَ أَنَّ اللَّهَ لَمْ يَهْدِهِمْ فِي طَرِيقِ أَرْضِ الْفِلِسْطِينِيِّينَ مَعَ أَهْلِ قَرِيْبَتِهِ، لِأَنَّ اللَّهَ قَالَ، لَيْتَ لَا يَنْدَمَ الشَّعْبُ إِذَا رَأَوْا حَرْبًا وَتَرْجَعُوا إِلَى مِصْرَ. ¹⁸فَأَدَارَ اللَّهُ الشَّعْبَ فِي طَرِيقِ بَرِّيَّةِ بَحْرِ سُوفٍ. وَصَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ مُتَجَهِّزِينَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ. ¹⁹وَأَخَذَ مُوسَى عِطَافَ يُوسُفَ مَعَهُ، لِأَنَّهُ كَانَ قَدْ اسْتَخْلَفَ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَخْلُفٍ قَائِلًا، إِنَّ اللَّهَ سَيَفْقِدُكُمْ فَتُصْعِدُونَ عِطَافِي مِنْ هُنَا مَعَكُمْ. ²⁰وَارْتَحَلُوا مِنْ سَكُوتٍ وَتَرَلُّوا فِي إِثْنَامٍ فِي طَرَفِ الْبَرِّيَّةِ. ²¹وَكَانَ الرَّبُّ يَسِيرُ أَمَامَهُمْ تَهَارًا فِي عَمُودٍ سَحَابٍ لِيَهْدِيَهُمْ فِي الطَّرِيقِ،

¹Und der HERR redete mit Mose und sprach: ²Heilige mir alle Erstgeburt, die allerlei Mutter bricht bei den Kindern Israel, unter den Menschen und unter dem Vieh; denn sie sind mein. ³Da sprach Mose zum Volk: Gedenket an diesen Tag, an dem ihr aus Ägypten, aus dem Diensthause, gegangen seid, daß der HERR euch mit mächtiger Hand von hinnen hat ausgeführt; darum sollst du nicht Sauerteig essen. ⁴Heute seid ihr ausgegangen, in dem Monat Abib. ⁵Wenn dich nun der HERR bringen wird in das Land der Kanaaniter, Hethiter, Amoriter, Heviter und Jebusiter, daß er deinen Vätern geschworen hat dir zu geben, ein Land, darin Milch und Honig fließt, so sollst du diesen Dienst halten in diesem Monat. ⁶Sieben Tage sollst du ungesäuertes Brot essen, und am siebenten Tage ist des HERRN Fest. ⁷Darum sollst du sieben Tage ungesäuertes Brot essen, daß bei dir kein Sauerteig noch gesäuertes Brot gesehen werde an allen deinen Orten. ⁸Ihr sollt euren Söhnen sagen an demselben Tage: Solches halten wir um deswillen, was uns der HERR getan hat, da wir aus Ägypten zogen. ⁹Darum soll dir's sein ein Zeichen in deiner Hand und ein Denkmal vor deinen Augen, auf daß des HERRN Gesetz sei in deinem Munde; denn der HERR hat dich mit mächtiger Hand aus Ägypten geführt. ¹⁰Darum halte diese Weise zu seiner Zeit jährlich. ¹¹Wenn dich nun der HERR ins Land der Kanaaniter gebracht hat, wie er dir und deinen Vätern geschworen hat und dir's gegeben, ¹²so sollst du aussondern dem HERRN alles, was die Mutter bricht, und alle Erstgeburt

وَلَيْلًا فِي عَمُودِ تَارٍ يُضِيءُ لَهُمْ لِكَيْ يَمْشُوا تَهَارًا
وَلَيْلًا.²² لَمْ يَبْرَحْ عَمُودُ السَّحَابِ تَهَارًا وَعَمُودُ النَّارِ لَيْلًا
مِنْ أَمَامِ الشَّعْبِ.

unter dem Vieh, was ein Männlein ist.¹³ Die Erstgeburt vom Esel sollst du lösen mit einem Schaf; wo du es aber nicht lösest, so brich ihm das Genick. Aber alle erste Menschengeburt unter deinen Söhnen sollst du lösen.¹⁴ Und wenn dich heute oder morgen dein Kind wird fragen: Was ist das? sollst du ihm sagen: Der HERR hat uns mit mächtiger Hand aus Ägypten, von dem Diensthause, geführt.¹⁵ Denn da Pharao hart war, uns loszulassen, erschlug der HERR alle Erstgeburt in Ägyptenland, von der Menschen Erstgeburt an bis an die Erstgeburt des Viehs. Darum opfre ich dem HERRN alles, was die Mutter bricht, was ein Männlein ist, und die Erstgeburt meiner Söhne löse ich.¹⁶ Das soll dir ein Zeichen in deiner Hand sein und ein Denkmal vor deinen Augen; denn der HERR hat uns mit mächtiger Hand aus Ägypten geführt.¹⁷ Da nun Pharao das Volk gelassen hatte, führte sie Gott nicht auf der Straße durch der Philister Land, die am nächsten war; denn Gott gedachte es möchte das Volk gereuen, wenn sie den Streit sähen, und sie möchten wieder nach Ägypten umkehren.¹⁸ Darum führte er das Volk um auf die Straße durch die Wüste am Schilfmeer. Und die Kinder Israel zogen gerüstet aus Ägyptenland.¹⁹ Und Mose nahm mit sich die Gebeine Josephs. Denn er hatte einen Eid von den Kindern Israel genommen und gesprochen: Gott wird euch heimsuchen; so führt meine Gebeine mit euch von hinnen.²⁰ Also zogen sie aus von Sukkoth und lagerten sich in Etham, vorn an der Wüste.²¹ Und der HERR zog vor ihnen her, des Tages in einer Wolkensäule, daß er den rechten Weg

Exodus 13

führte, und des Nachts in einer
Feuersäule, daß er ihnen leuchtete, zu
reisen Tag und Nacht.²² Die Wolkensäule
wich nimmer von dem Volk des Tages noch
die Feuersäule des Nachts.